

05 — MIT O NEPOBEDIVIMA

Postoji mnogo stvari koje je kompanija ‘Trans-Galaktik Diliveri’ gubila do sada: tralijanske volove, božićne pakete nuklearnih bombi, invazionu flotu mikroskopskih pizgavaca sa Pizga Minijatura II... Ali nikad, u svom dva veka dugom pružanju transportnih usluga širom kratkog Mlečnog Puta, nije se dogodilo da su zagubljena tri mladunca sa Zemlje — odnosno ‘Nebitnog rošavog kamena koji nastanjuju nebitni ušati stvorovi koje treba pobiti. I odseći im uši’, kako ih je nazvao grizga Nelsije, vrhovni komandant grizga lutajuće flote.

Grizga Nelsije pobedonosno ustremljava jedan od svojih stotinu šezdeset osam pipaka prema dugmetu za aktivaciju topa— uništi-planetu, kojim će konačno obrisati te dvonožce sa popisa galaktičkog stanovništva, usput se potajno nadajući da će time izlečiti svoj kompleks od rasa sa ušima. Ali pre nego što će sluzava koža pritisnuti sivkastu dirku, pored sebe čuje mekano: “A šta si ti?”

Smrznju se i okrenu prema tri para ušnih školjki, strese se od njihovih iritirajućih zakrivljenosti, a tmoni bol ga steže u korenima pipaka od pomisli na akustiku koju te izrasline pružaju svom nosiocu. Tri kosmate grudvice se razmileše po njegovoj zapovedničkoj kabini, skaćući, cičeći i čačkajući sve što svetluca, a on zaboravi i na Zemlju i na sve ostale ušate stvorove. Zaropta nerazumljivo, pozivajući svoje poredene da uhvate nemile uljeze od kojih mu se pipci ukočiše. Vrata se otvoriše, prostorija se napuni i ispreplete od grizga izraslina, nešto kvrenu i svi oni uhvatiše samo vazduh...

Mladen, Staša i Tirgi se pojaviše na drvetu koje se proteže u nedogled po svemirskom prostranstvu, naizgled obavijajući jedno žućkasto sunce.

“Vau! Jeste videli onog?!” uzbuđeno poskoči Staša.

“Hajde opet! Pritisni dugme opet!” viče Tirgi.

“A ne znam da li bi trebalo...tata će se ljutiti ako se ne vratimo.” Znatizelja ipak obuzima Mladena da pritisne dugme koje ih je odvelo na desetak neverovatnih mesta, kakva su do sada gledali samo u reklamama turističkih agencija.

“Hoću na onu plažu opet!”, viknu Staša mljackajući žvaku. Mladen pogleda uređaj, ali ne zna kako da se vrati ni na jedno od mesta na kojima su već bili. Kroz glavu mu prođe pitanje: A kako ćemo kući? koje brzo nestade, jer mu Tirgi zgrabi uređaj iz ruku i aktivira ga još jednom. Poznati plavičasti mehur ih obavi, nešto kvrcnu i oni nestadoše...

‘PV lomilac 4’ uvija, izvrće i buši prostor-vreme sabijajući galaksije, preplićući dimenzije i rasipajući vreme. Naposletku ih ispljunu na hrpu metalnih otpadaka. Mladen ustade i pogledom isprati kilometre pitonskih kablova i desetine levitirajućih sfera iz kojih izbijaju beličasti snopovi svetlosti. U sred svega paradira ogromna, uglačana planina gvožđa u čijem podnožju skakuće debeljuškasti stvor sa svetlećim naočarima na glavi.

“Rzzizas zzisafass!”, viknu stvorenje, a Staša i Tirgi mu pritrčase: A šta si ti? Kakve su ti to naočare? Šta je ovo veliko? Je l’ možemo da se igramo s onim loptama?

Stvorenje ustuknu za momenat, osmotri ih, pa ispritiska nešto po smežuranom čelu. Naočare promeniše nekoliko boja, a kad se primiriše, ono prozbori:

“Ko ste vi kako ste se stvorili ovde ko vas je doveo je l’ to glavati grizga odlučio da me špijunira?”

Staša i Tirgi se zgledaše, slegnuše ramenima, pa prohujaše pored njega prema gomilama interesantnih skalamerija. Naočarko se dotetura do Mladena:

“Ti ćutljivi ti si im vođa ko te je poslao?”

“Ma ja...ne znam...”

“Ne laži dezintegrisaću te mojim najnovijim topom!”

Lomljivina i treskanje se promoliše negde iza. Stvorenje poskoči:

“Ne dirajte top-uništi-planetu!”, okrenu se i pojuri za Stašom i Tirgijem. Brzo se umori, pa zastane i osloni se na masivno oružje: “Pobedili ste sve ću vam reći prestanite da mi lomite laboratoriju.”

“A šta je to?”, upita ga Staša.

Naočarko zabrekta: “Moja najnovija kreacija naručio grizga Nelsije ne znam šta će mu ima neke veze s ušima.”

“Uuu, mogu da pucam malo?”, viknu Tirgi, a naočare zasvetleše: “Ne!”

Staša ispljunu žvaku: “Ma budalo! Pa uništićeš sve ovo!”

“A hoću da vidim kako puca!”

Mladen sluša kako se raspravljaaju i razmišlja šta ih čeka kada se vrate na transporter. Ionako nisu trebali da zalaze u teretni prostor, a ako se sazna da su opet čačkali nešto što ne treba, nagrabiće.

“Pa to je PV lomilac!”, naočarko skinu naočare i izbulji se zelenim očima: “Ali kako poznata je samo teorija moraš mi to dati manipulacija vremenom i prostorom da da da!” skoči na Mladena, ali se saplete i stromoglavi podalje od njih.

Nešto kvrcnu iza naočarka i on se razočara kada shvati da su nestali. Pogleda svoj najnoviji top kojim će grizga Nelsije upucati neku planetu

i odluči da mu je krajnje vreme da ga završi, pre nego što ovaj pošalje još neke uhode. Uze kontrolnu ploču i uglavi je na njeno mesto u upravljačkom mehanizmu topa. I ne oseti da mu je na prstima ostalo parčence nečeg lepljivog...

Grizga Nelsije se oporavio od šoka koji su izazvala tri mala nepozvana uljeza, ispleo je svoje pipke iz zapetljanog mora njegovih podređenih i još jednom, ovaj put nervoznije ustremio pipak ka dugmetu za aktivaciju topa-uništi-planetu. “Hej provalio sam kako da idemo unazad!”, pipak udari o konzolu pored sudbonosnog dugmeta, grizga Nelsije se sa nevericom okrenu da bi ponovo spazio ista tri para akustičnih ušnih školjki koje su ga unezverile pre svega par minuta i opet nerazumljivo zaropta, ovaj put još glasnije. More pipaka se nanovo uzburka i izudara po kabini. Nešto kvrcnu i oni još jednom uhvatiše vazduh. Grizga Nelsije, ne gubeći ni trenutak, oslobodi jedan pipak i pritisnu dugme. Električni impuls štrcnu preko strujnih kola do kontrolne table topa, koja se poče pušiti na delu prekrivenom žvakaćom gumom...

Troje avanturista se pojavi u teretnom delu transportera kompanije ‘Trans-Galaktik Diliveri’. Brzo vratiše uređaj na postolje gde piše: *pošiljalac-budućnost primalac-nepoznat*, još jednom ukucaše očevu šifru i istrčaše napolje, pre no što se sve zaključa. Na izlazu prodoše pored vaze sa parčetom pipka ispod koje stoji natpis:

Ostaci grizga Nelsija, vojskovođe koji je započeo mit o nepobedivosti zemljana.